

PERSBERICHT

Een Decennium van Klimaatextremen

De wereld heeft het warmste decennium gedurende de periode 2001-2010 beleefd, sinds men in 1850 begon met moderne metingen. Gedurende dit decennium werden wereldwijd ongekende klimaatextremen, met grote gevolgen, waargenomen. Dit zijn de belangrijkste bevindingen van een rapport van 100 pagina's, *The global climate 2001-2010, A decade of extremes*, dat op 3 juli 2013 werd uitgegeven. Om tot deze conclusie te komen, hebben experts wereldwijd de neerslag op wereldwijde en regionale schaal geanalyseerd, evenals de temperatuur en extreme gebeurtenissen, zoals hittegolven, orkanen, overstromingen en ernstige droogtes. De resultaten waren alarmerend.

Klimaatstommelingen zijn natuurlijke fenomenen en worden ten dele veroorzaakt door de interactie tussen onze dampkring en de oceanen. Twee van deze evenementen zijn *El Niño* en *La Niña*, die als enkele jaren die koeler zijn dan andere, geïnterpreteerd kunnen worden. Tussen 2001 en 2010 was er maar één matige tot krachtige *El Niño* situatie (in 2009-2010), die normaliter leidt tot hogere temperaturen. Gedurende een groot deel van het decennium, werden of verkoelende *La Niña* of neutrale condities ervaren. Ondanks dit feit, tonen resultaten aan dat dit decennium de warmste was op beide halfronden en dit gold voor zowel de temperatuur op land als aan zeeoppervlakken. De gemiddelde temperatuur op zowel het land als aan de oppervlakte van de zee, gedurende het decennium 2001-2010, bedroeg 0,47°C boven het wereldwijde gemiddelde van 1961 t/m 1990. Voor veel delen van de wereld toonde het overzicht aan dat alle jaren van dat decennium, met uitzondering van 2008, tot de tien warmste behoorden, waarbij 2010 het warmst was. De recordstijging van de temperatuur gedurende deze periode ging samen met een snelle afname van het pakijns in de Noordelijke IJszee en van gletsjers. Dit leidde in een wereldwijde stijging van het gemiddelde zeeniveau van 3 mm per jaar. Dit is ongeveer het dubbele van de waargenomen trend in de 20ste eeuw (1,6 mm per jaar).

Voor wat betreft de neerslag, tonen de bevindingen aan dat het decennium 2001-2010 het op één na natste was sinds 1901, waarbij 2010 de geschiedenisboeken in gaat als het natste jaar sinds men met instrumentele metingen begon. Aan de hand van het gehouden onderzoek, dat in bovenvermeld rapport resulteerde, waren overstromingen de meest waargenomen extreme gebeurtenissen, terwijl ernstige droogten meer mensen troffen dan andere natuurlijke rampen, als gevolg van hun grote schaal en langdurige aard.

Het aantal tropische cyclonen bleef niet achter in het Atlantische Orkaangebied, terwijl andere gebieden juist minder tropische cyclonen meemaakten. Volgens de Amerikaanse *National Oceanic and Atmospheric Administration* (NOAA), was de periode 2001-2010, het meest actieve decennium sinds 1855 in het Noord-Atlantische Gebied. Een gemiddelde van 15 stormen met een naam werd waargenomen. Dit is ruim boven het langjarige gemiddelde van 12. Het jaar 2005 ging in de geschiedenisboeken als het actiefste jaar ooit. Over de reden voor deze toename in het Noord-Atlantische Gebied, wordt nog altijd gediscussieerd.

Curaçao

Curaçao heeft ook zijn aandeel gekregen van extremiteten gedurende het laatste decennium. Een analyse van gegevens voor Luchthaven Hato op Curaçao toont aan, dat het laatste decennium als warm kan worden beschouwd, waarbij zes jaren (2000, 2001, 2004, 2006, 2003 en 2007) in de top 10 met hoogste temperaturen voorkomen, zoals gemeten sinds 1918. De jaren 2007 en 2003 staan op de vierde en vijfde plaats, v.w.b. hoogste maximumtemperaturen, met waargenomen temperaturen van 36,9°C in oktober 2007 en 36,7°C in september 2003. De hoogste ooit gemeten temperatuur op Curaçao bedroeg 38,3°C en dat was in september 1996.

Verder waren er twee belangrijke evenementen gedurende dit decennium, waarbij de meeste neerslag binnen 24 uur werd afgetapt. Een van deze evenementen vond plaats in november 2004, waarbij 81,2 mm gemeten werd, terwijl de andere gebeurtenis plaatsvond in november

De gevolgen van Tomás: uitzicht vanuit de lucht op Salina gedurende de ochtend van 2 november 2010.

2010, met een totaalbedrag van 106,8 mm. Die laatste gebeurtenis was te wijten aan het voorbijtrekken van Tropische Storm Tomás, die later orkaan zou worden. Het evenement van Tomás veroorzaakte de op één na hoogste neerslaghoeveelheid op Curaçao voor Hato, terwijl beide gebeurtenissen zich in de top 10 bevinden van evenementen met de meeste neerslag, sinds 1969.

Over het algemeen kan het laatste decennium als een natte worden beschouwd, waarbij vier van die jaren zich in de top 10 bevinden van jaren met het hoogste aantal regendagen. 2004 staat op de tweede plaats, v.w.b. het aantal regendagen sinds 1956 met 104. Het grootste aantal regendagen voor Curaçao werd waargenomen in 1988, een jaar met een krachtige La Niña, en bedroeg 117.

Desalniettemin heeft Curaçao ook ernstige droogte meegemaakt gedurende het laatste decennium. De jaren 2001, 2003 en 2009 behoorden tot de top 10 van jaren met de minste regendagen, waarbij 2001 het laagste scoorde (44) en 2003 op de tweede plaats staat (47), zoals blijkt uit de waarnemingen sinds 1956. De droogten van 2003 en 2009 kunnen toegeschreven worden aan een matige El Niño in 2002-2003 en een matige tot krachtige El Niño in 2009-2010.

Zoals duidelijk geworden is, kunnen veel extreme gebeurtenissen verklaard worden, door een natuurlijke variabiliteit van het klimaatsysteem. Het is echter een feit dat opstijgende concentraties van broeikasgassen in de dampkring ook het klimaat beïnvloeden. Om een duidelijk beeld van respectievelijk de rol van klimaatschommelingen en de menselijke invloed te krijgen, is nog altijd één van de belangrijkste uitdagingen die onderzoekers confronteren.

